| | |
|---|---|
| Súd: | Okresný súd Martin |
| Spisová značka: | 15C/319/2014 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 5714216439 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 11. 04. 2018 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Miriam Štillová |
| ECLI: | ECLI:SK:OSMT:2018:5714216439.10 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobcu: X. F., H.. XX.X.XXXX, C. Z. XXXX/XX, XXX XX Z., zastúpený JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátskou, adresa na doručovanie: A. Kmeťa 28, 036 01 Martin, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava 816 23, IČO: 00 585 441, zastúpená JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom, adresa na doručovanie Vajnorská 55, Bratislava 831 0, o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 20 000 eur takto

**r o z h o d o l :**

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 10.000 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieta.

III. Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému z prisúdenej sumy 10.000 eur, v plnej výške. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, samostatným uznesením.

**o d ô v o d n e n i e :**

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 10.12.2014 vo vzťahu k žalovanému domáhal zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 20 000 eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým že bol dňa 10.12.2012 ako spolujazdec v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Felícia evidenčné číslo: Z.-XXX CD účastníkom dopravnej nehody. Osobné motorové vozidlo značky Škoda Felícia evidenčné číslo Z.-XXX CD viedol v čase vzniku dopravnej nehody poistenec žalovaného pán Z. Z., H.. XX.X.XXXX, C. Ž. XXX, ktorý pri predchádzaní bližšie nezisteného nákladného motorového vozidlo jazdiaceho v pravom jazdnom pruhu neprispôsobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovke a na vozovke pokrytej vrstvou kašovitého snehu dostal s motorovým vozidlom šmyk, v dôsledku čoho prešiel s osobným motorovým vozidlom cez klenfix, ktorý delí jazdné pruhy do protismerného jazdného pruhu. Prednou časťou osobného motorového vozidla narazil do oporného muru, nachádzajúceho sa za krajnicou vozovky, následne do pravej, bočnej časti osobného motorového vozidla, zn. Škoda Felícia, evidenčné číslo Z.-XXX L. prednou časťou narazil protiidúce nákladné motorové vozidlo zn. Renolt Master, EČ: S.-XXX C.. Trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 30.5.2013 sp. zn. 3P/75/2013 bol poistenec žalovaného pán Z. Z. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.6.2013. Žalobca pri dopravnej nehode utrpel viaceré zranenia a v dôsledku utrpených zranení podstúpil niekoľko závažných operačných zákrokov a bo práceneschopný v období od 10.12.2012 do 20.3.2014. Po dopravnej nehode sa stal invalidným. Zdravotný stav žalobcu sa ustáli k mesiacu február 2014. Motorové vozidlo značky Škoda Felícia, EČ: Z.-XXX CD, bolo v čase vzniku dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného. Žalovaný odškodnil žalobcu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia na základe lekárskych posudkov o bolestnom a o

sťažení spoločenského uplatnenia, ktoré pre žalobcu vypracoval primár MUDr. Peter Gemeš, zástupca prednostu ortopedicko-traumatologickej kliniky Univerzitnej nemocnice Martin. Žalobca bol do dopravnej nehody zdravým jedincom bez akýchkoľvek psychických, fyzických alebo sexuologických defektov. Dopravná nehoda však závažným spôsobom zasiahla do jeho osobnostnej integrity. Fyzické zranenia, ktoré pri predmetnej dopravnej nehode žalobca utrpel sú podľa jeho názoru obzvlášť závažné, pričom mu spôsobili okrem fyzickej bolesti aj psychický šok, strašné utrpenie a psychickú traumu. Bežný, každodenný život žalobcu sa od základov zmenil. Protiprávne konanie poistenca žalovaného výrazným spôsobom zasiahlo do práva žalobcu na súkromie a rodinný život. Nezodpovedné a protiprávne konanie poistenca žalovaného objektívne spôsobilo negatívne dopady na zákonom chránené osobnostné práva žalobcu, ako fyzickej osoby. Nemajetková ujma žalobcu sa premieta do jeho psychickej sféry a súčasne do jeho postavenia ako človeka v spoločnosti. Poistenec žalovaného do dnešného dňa vo vzťahu k tomu, čo svojim protiprávnym konaním žalobcovi spôsobil, nevyjadril ľútosť, žalobcu nekontaktoval, ani sa mu nijakým spôsobom neospravedlnil. Preto sa žalobca domáha žalobným návrhom domáha satisfakcie vo forme náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobca sa domnieva, že jemu vzniknutú nemajetkovú ujmu nie je možné zmierniť prostredníctvom nijakej formy morálneho zadosťučinenia s prihliadnutím na závažnosť zranení, ktoré žalobca pri dopravnej nehode zo dňa 10.12.2012 utrpel. Za primerané považuje finančné odškodnenie majetkovej ujmy vo výške 20 000 eur. Žalobca poukázal zároveň na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 24.10.2013 v spojených veciach C-22/12 a C-277/12 KB. D./. S. B. C. D. B. N. M. C. B.. Súdny dvor spresnil, že ujma na zdraví predstavuje akúkoľvek ujmu, ktorá bola spôsobená zásahom do osobnej integrity, čo zahŕňa tak fyzickú, ako aj psychickú traumu. Preto medzi škody, ktoré sa musia uhradiť v súlade s právom Európskej únie patrí aj nemajetková ujma, ktorej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v danom spore.

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu 15.4.2015 ( č. l. 20 súdneho spisu ), v ktorom uviedol, že žalobca sa má predovšetkým domáhal satisfakcie voči škodcovi a nie je mu zrejmé, aký podiel viny má na nekonaní svojho poistenca, a to vo vzťahu k prejednávanej veci, kde žalovaným je iba poisťovateľ. Žalovaný sa nestotožňuje s právnym názorom žalobcu, že vo veci je daná pasívna vecná legitimácia žalovaného pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to na základe tak často používaného extenzívneho eurokomfortného výkladu ust. § 4 ods. 2 písm. a) v spojení s ostatnými ustanoveniami citovaného zákona o povinnom zmluvnom poistení. Žalobca pri vyslovení tohto názoru vychádza z citovaného rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 24.10.2013 vo veci C-22/12, v ktorom sa nachádza podrobná a vyčerpávajúca argumentácia ohľadne tohto záveru. Z argumentáciou žalobcu sa však žalovaný nestotožňuje. V ďalšom žalovaný poukázal na samotné rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie z 24.10.2013 vo veci C-22/12, kde uviedol, že Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozsudku správne určil, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenú blízkych osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej, t.j., že právom uplatniteľným v konkrétnom prípade tohto rozsudku je právo české, ktoré upravuje nemajetkovú ujmu ako náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu. Uvedené však nie je možné aplikovať v tomto konaní, nakoľko slovenská práva úprava pod pojmom škoda nerozumie nemajetkovú ujmu, teda ujmu, ktorá je povinná uhradiť osoba, ktorá zásah do osobnostných práv spôsobila, ak iný spôsob nápravy nie je možné, naopak tieto pojmy striktne odlišuje. V zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nárok y na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. V prípade usmrtenia poškodeného majú rodinní príslušníci poškodeného nárok na náhradu nákladov na výživu a nákladov spojených s pohrebom, a to vychádzajúc z ust. Občianskeho zákonníka, platného na území SR. Náhrada nemajetkovej ujmy nespadá pod rozsah poistenia upravený v § 4 vyššie citovaného zákona, a preto žalobca nemá nárok vymáhať túto náhradu od žalovaného, a to ani po vydaní rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, nakoľko uvedené rozhodnutie je záväzné len inter partes a vzhľadom na odlišné rozhodné právo, ktoré je aplikovateľné v danej veci, ho nemožno použiť ako argumentáciu v tejto prejednávanej veci. Súdny dvor Európskej únie nevyslovil nesprávnu implementáciu tzv. motorových smerníc do právneho poriadku SR, ani rozpor § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. so smernicou, nariadením, či ustanovením Zmluvy o založení európskych spoločenstiev. Naopak, ako už bolo spomenuté v zmysle konštantnej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie ( ďalej len SD“) stanovenej v rozsahu poistenia je úlohou členských štátov EÚ. Preto sa

v rozhodnutí SD C-22/12 uvádza, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám, obetí usmrtených pri dopravných nehodách, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Zároveň vo vyjadrení žalovaný poukázal na pojmovú a obsahovú odlišnosť práva na náhradu nemajetkovej ujmy a práva na náhradu škody. Záverom žalovaný uviedol, že zodpovednosť za nemajetkovú ujmu nie je zhodná so zodpovednosťou za ujmu majetkovú, ktorá sa delí na skutočnú škodu a ušlý zisk. Nie je možné stotožniť právo na náhradu škody na zdraví a právo na náhradu nemajetkovej ujmy v prípade zásahu do osobnostnej sféry, dotýkajúcej sa zdravia, či súkromia, alebo rodinných, citových vzťahov fyzickej osoby. Povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu je krytá výlučne škoda, nie nemajetková ujma a z tohto dôvodu nie je daná ani pasívna legitimácia poisťovne v rámci tohto konania. Vo vyjadrení žalovaný poukázal aj na uznesenie NS SR č. k. 4CdO/168/2009, z ktorého vyplýva, že v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej zásahom do osobnostných práv, je v zmysle § 11 a nasl. OZ nositeľom hmotno-právnej povinnosti ten subjekt, ktorý neoprávnený zásah do osobnostných práv spôsobil.

3. Žalobca v priebehu konania zotrval na tom, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný. Svoj právny názor oprel o rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 24.10.2013 pod č. C-22/12 a C-277/12 E. D. S. B. C. D. B. N. M. /. C. B.. Žalovaný trval na tom, že nie je pasívne legitimovaný.

4. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 18.4.2016 žalovaný súdu predložil Rozhodnutie NS SR č. k. 3Cdo/301/2012, v ktorom NS SR zaujal stanovisko, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný v konaní v súvislosti s náhradou nemajetkovej ujmy, t.j., že nevidí dôvod pre odklonenie sa od právneho názoru, ktorý NS SR už zaujal v rámci svojho rozhodnutia v roku 2009. Keďže išlo o rozhodnutie NS SR súd z neho pri rozhodovaní vychádzal ako z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít. Z tohto dôvodu súd Rozsudkom č. k. 15C/319/2014-120 zo dňa 21.9.2016 vo veci rozhodol a žalobu zamietol pre nedostatok pasívnej legitimácie žalovaného z vyššie uvedených dôvodov.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. O odvolaní rozhodoval Krajský súd v Žiline, ktorý uznesením č. k. 5Co/8/2017-151 zo dňa 27.6.2017 rozsudok prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho uznesenia krajský súd uviedol, že vyslovuje právny názor ( § 391 ods. 2, 3 Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“) zhodne s právnym názorom Ústavného súdu SR publikovaným v uznesení ÚS SR zo dňa 11.10.2016 sp. zn. III. ÚS/666/2016, ktorý spočíva v tom, že pojem „škoda“ použitý v zákone č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidlo je ústavne komfortným spôsobom interpretovateľný extenzívne tak, že zahŕňa aj nemajetkovú ( i materiálnu ) ujmu podľa ust. Občianskeho zákonníka ( ďalej len „OZ“) o ochrane osobností, s cieľom maximálnej možnej miery rešpektovania cieľov relevantnej únijnej regulácie. Ide teda o zásadný výklad najvyššej súdnej autority SR, ktorou je ÚS SR, a to ústavný výklad ustanovením § 4 ods. 2, § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v spojitosti s § 11 až 13 a § 444 OZ.

6. Nakoľko je okresný súd viazaný právnym názorom krajského súdu, má za to, že žalovaný je pasívne legitimovaný v tomto konaní ohľadom nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatnil žalobca.

7. Súd vo veci vykonal pojednávania dňa 11.12.2017 ( č.l. 165), dňa 12.3.2018 ( č.l. 191), na ktorých vykonal dokazovanie jednak oboznámením sa s listinným dôkazmi, ktoré do konania doložili strany sporu, oboznámením sa s pripojeným spisom sp. zn. 21C/275/2015, vykonal výsluch žalobcu, výsluch svedkov, ktorí boli navrhnutí na vypočutie zo strany žalobcu, a to K. F. B. B. S. a dospel k týmto skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu veci:

8. Predmetom konania je náhrada nemajetkovej ujmy v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorá bola spôsobená žalobcovi poistencom žalovaného, a to vo výške 20 000 eur, ako aj náhrada trov konania. Keďže súd vychádzal z právneho názoru vysloveného v uznesení krajského súdu, že je daná pasívna legitimácia žalovaného v konaní, pokračoval ďalej ohľadne meritu veci v súvislosti s nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy.

9. Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1, 2 a 3 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.
Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej osoby v peniazoch.
Výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 16 OZ, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods.1 OZ uhradí sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 447 OZ pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného na uspokojovanie jeho životných spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh ( ďalej len „ následok“).

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia náhrada za bolesť sa poskytuje jednorázovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví v priebehu liečenia alebo odstraňovania jeho následkov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorázovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

10. Čo sa týka skutkového stavu, tak súd má jednoznačne preukázané a nebolo to ani rozporované stranami sporu, že žalobca bol dňa 10.12.2012 ako spolujazdec účastníkom dopravnej nehody s tým, že pri tejto dopravnej nehode utrpel viaceré poranenia závažného charakteru ( viď ods. 1 odôvodnenia rozsudku). Dopravnú nehodu spôsobil vodič motorového vozidla - pán Z. Z., ktorý bol v čase vzniku dopravnej nehody poistený u žalovaného. Poistenec žalovaného Z. Z. bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví v zmysle Trestného rozkazu Okresného súdu Martin zo dňa 30.5.2011 sp. zn. 3T/75/2013 ( č. l. 8). Žalobca v priebehu nespochybňoval, že bol žalovaným odškodnený podľa lekárskeho posudku o sťažení spoločenského uplatnenia zo doňa 24.4.2014 sumou 90 482 eur, ktorú žalovaný aj žalobcovi vyplatil. Tieto skutkové tvrdenia neboli rozporované stranami sporu. Zároveň bolo preukázané pripojeným spisom, že sa viedlo konanie pod sp. zn. 21C/275/2015, kde žalobca žiadal mimoriadne zvýšenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia a súd mu vyhovel len vo výške 40 % a vo februári 2016 žalovaný vyplatil žalobcovi z tohto titulu čiastku 36 192,80 eur za zvýšenú náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.
Žalobca však uvádzal ( č. l. 166), že je si vedomý, že bolo odškodnené bolestné, bolo odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia, avšak podľa jeho názoru nebol odškodnený zásah do jeho telesnej integrity. Pred dopravnou nehodou bol žalobca zdravý človek v produktívnom veku s tým, že po dopravnej nehode, napriek tomu, že liečba zranení trvala veľmi dlho, lekárska veda už nie je schopná

nepriaznivé následky, ktoré má žalobca od okamihu vzniku dopravnej nehody, nejakým spôsobom zmenšiť. Tieto následky, čo sa týka zásahu do telesnej integrity pretrvávajú až do súčasnej doby a neustále dochádza k ich zhoršovaniu. Urologické, neurologické, pľúcne následky sa zhoršujú a došlo aj k zhoršeniu pohybového aparátu žalobcu s tým, že sa vyvinula aj artróza III. stupňa s obmedzením hybnosti a je predpoklad, že dôjde k operácii a žalobca bude musieť mať umelé kĺby. Lekárska veda nevie tie zásahy do tela a telesnej integrity nijakým spôsobom sanovať. Tieto nielenže pretrvávajú, ale plynutím času sa zhoršujú. Žalobca bol pri dopravnej nehody ako spolujazdec a nijakým spôsobom neprispel k vzniku dopravnej nehody. Išlo o výlučné zavinenie inej osoby. Škodca, ani poisťovateľ škodcu nijakým spôsobom neprejavili ľútosť, že by mu nejakú pomoc chceli poskytnúť. Ďalšia vec, ktorá je veľmi podstatná, je zásah do rodinného a súkromného života, ktorý tu bol pred dopravnou nehodou daný. Žalobca v čase dopravnej nehody mal 36 rokov, dve veľmi malé deti a jeho partnerka bola na materskej dovolenke. Pod vplyvom toho, že bol tri mesiace úplne ležiacim, následne prebiehalo liečenie, bol niekoľkokrát hospitalizovaný a išlo o veľmi dlhé hospitalizácie. Aj keď sa vrátil domov, tak v podstate došlo k úplnému rozvráteniu vzťahov v rámci rodiny, ktoré pociťovali nielen deti, ale aj partnerka a celá širšia rodina. Citová ujma, pocity negatívne v súvislosti s dopravnou nehodou a jej následky, tak tie neustále pretrvávajú. Obodovanie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia žalobca chápe ako odškodnenie následkov zranení, čiže odškodnenie toho fyzického. Neboli však odškodnené psychické následky a traumy, ktoré on utrpel. Ovplyvnilo to nielen jeho fyzickú integritu ale aj psychickú. Nemajetkovú ujmu žalobca chápe ako odškodnenie strastí, strachu, bolesti a jednoducho zmenených a celkovo súkromných možností, ktoré žalobca stratil. Z tohto dôvodu sa domáha odškodnenia nemajetkovej ujmy.

11. Žalovaný v priebehu konania aj po rozhodnutí krajského súdu trval na tom, že nie je daná jeho pasívna legitimácia s tým, že súd ale má za to, že Ústavný súd SR výrazne prekročil svoje poslanie tým, že sa pustil do interpretácií zákonných ustanovení, avšak je potrebné rozhodnutie krajského súdu v tomto smere rešpektovať. Čo sa týka uplatňovaného nároku žalovaný na pojednávaní ( č. l .165) poukázal na to, že táto náhrada nemajetkovej ujmy podľa neho názoru supluje bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, kde sa teda podľa názoru žalovaného skloňuje jedna a tá istá vec. V tomto kontexte poukázal žalovaný na viaceré rozhodnutia, ktoré podľa neho vylučujú uplatnenie bolestného, sťaženie spoločenského uplatnenia a aj nemajetkovú ujmu. Poukázal na to, že aj ÚS vo svojom náleze číslo I.ÚS/426/2014 konštatoval, že z pohľadu citovanej platnej právnej je zrejmé, že tieto ujmy sú kryté inštitútom sťaženia spoločenského uplatnenia a odškodňované jednorazovo na základe bodového ohodnotenia v závislosti od rozsahu obmedzení pri uplatnení v živote a spoločnosti. ÚS SR uviedol, že citované ustanovenia zákona č. 437/2004 Z. z. upravujú náhradu za dôsledky poškodenia zdravia v pracovnom, kultúrnom i súkromnom, manželskom, ale napr. aj v politickom, či športovom živote. Pokrývajú teda náhradu všestranných obmedzení poškodeného v rôznych sférach jeho života pri plnení rôznych spoločenských úloh, ktoré sa prejavujú ako dôsledok poškodenia zdravia. ÚS SR poukázal na skutočnosť, že pokiaľ sa zdravie naďalej zhoršuje tak, ako to prezentuje žalobca, je možné uplatniť mimoriadne zvýšenie, ale jednoznačne ÚS SR vylúčil to, aby sa suplovalo bolestné a náhrada spoločenského uplatnenia a jeden a ten istý nárok sa uplatňoval aj nemajetkovou ujmou a ochranou osobnosti. Žalovaný zastáva stanovisko, že nie je možné tieto obmedzenia v spoločnosti pokryť aj nemajetkovou ujmou. Je to v rozpore s konštantnou judikatúrou súdov SR aj uznesením ÚS. Čo sa týka výšky, ktorú si žalobca uplatnil ako nemajetkovú ujmu, pri ktorej mal žalovaný, že tu nárok nevznikol, je určite neprimerane vysoká, pretože v takejto výške sa neposkytuje ani rodičom, ktorí prišli o dieťa, ktoré umrelo. V tomto smere poukázal na viaceré rozhodnutia súdov SR ( č. l. 182,183). Žalobca je živý, aj keď má určité problémy, ale práve na odškodnenie jeho problémov slúži sťaženie spoločenského uplatnenia a bolestné. Z tohto dôvodu žalovaný považuje žalobu za absolútne neodôvodnenú.

12. V konaní nebolo preukázané, že by došlo, či už zo strany vinníka dopravnej nehody - poistenca žalovaného alebo zo strany poisťovateľa, k nejakému ospravedlneniu alebo nejakému záujmu o zdravotný stav a o to, akým spôsobom zasiahla predmetná dopravná nehoda do života žalobcu. Žalobca sa musel súdne domáhať navýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj doplatenia ďalších nárokov zo strany žalovaného. Súd musí konštatovať, že v dôsledku predmetnej dopravnej nehody došlo k zásahu do osobnostnej sféry žalobcu, ktorý bol priamym účastníkom dopravnej nehody. Právo na ochranu osobnosti v zmysle ust. § 11 a nasl. OZ zahŕňa v sebe právo na život a zdravie, ako aj právo na súkromný a rodinný život. V danom prípade v dôsledku dopravnej nehody došlo k zásahu do osobnostného práva žalobcu na zdravie a telesnú integritu, ako aj do práva na súkromný a rodinný život. V prípade neoprávneného zásahu do týchto práv majú dotknuté osoby

nárok v zmysle § 13 OZ v prvom rade domáhať sa zdržania neoprávnených zásahov, ďalej odstránenia následkov neoprávneného zásahu a poskytnutia primeraného zadosťučinenia. Satisfakcia prichádza do úvahy v prvom rade v podobe morálnej, napr. ospravedlnenie, nárok na priznanie finančnej satisfakcie - náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy len vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, a ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia sú stanovené dve kritéria, z ktorých musí súd vždy vychádzať, a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za akých došlo k neoprávnenému zásahu.
Popri nároku vyplývajúcom z titulu ochrany osobnosti podľa § 11 a nasl. OZ vystupuje ako ďalší samostatný nárok na náhradu škody podľa § 420 a nasl. OZ v danom prípade teda ide o osobitnú zodpovednosť podľa § 427 OZ za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky, keď škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla. Z titulu tejto zodpovednosti za náhradu škody má poškodený nárok podľa §444 OZ na jednorázové odškodnenie bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia. Ide teda o dva samostatné nároky - nárok na náhradu škody na zdraví a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy pri zásahu do práva na ochranu osobnosti. Na jednej strane sú tieto nároky úplne samostatné. Na druhej strane si však v istom zmysle konkurujú, keď sú hodnotené na základe z časti totožných a z časti veľmi podobných skutkových tvrdení. Na ich uplatnenie je preto potrebné poskytnúť súdu také skutkové tvrdenia s následkom poškodenia zdravia, aby bolo možné odlíšiť nárok na náhradu škody na zdraví a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy pri zásahu do práva na ochranu osobnosti. Súd je pri tom viazaný ústavným princípom proporcionality, v zmysle ktorého odškodnenie má dostatočné, dôstojné a adekvátne. Dvojitým hodnotením vzniknutej nemajetkovej ujmy na ľudskom zdraví - v režime náhrady škody na zdraví a v režime ochrany osobnosti na základe totožných skutkových tvrdení , by dochádzalo k porušeniu všeobecnej právnej zásady „ non bis in idem “ , ako aj už spomenutého princípu proporcionality. V rámci poškodenia vo forme bolestného sa zohľadňujú všetky zdravotné špecifiká poškodenia zdravia poškodeného. V rámci posudzovania výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa posudzuje celý široký komplex následkov poškodenia zdravia, pričom takto široko vymedzený rámec špeciálnej úpravy právnej ochrany nepochybne v sebe zahŕňa i ochranu dôstojnosti osoby dotknutej neoprávneným zásahom i práva na súkromný a rodinný život.
Pokiaľ by na základe rozhodujúcich skutkových tvrdení žalobcu nebolo odškodnenie z titulu náhrady škody na zdraví, a to bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia dostatočnou satisfakciou za vzniknutú ujmu na jej osobnostných právach, mohol by sa domáhať ďalšej satisfakcie podľa ustanovení na ochranu osobností. Toto však nie je možné na základe totožných skutkových tvrdení. Sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje, ak poškodenie na zdraví ma preukázateľné nepriaznivé dôsledky na životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb. Zvýšenie odškodnenia závisí od splnenia predpokladov, ktoré ho poškodili vo veku, v ktorom utrpel škodu na zdraví, ktoré mal pre ďalšie uplatnenie v živote a v spoločnosti, a ktoré sú pre neho obmedzené alebo stratené. Pod sťažením spoločenského uplatnenia treba rozumieť jednak vylúčenie, či obmedzenie účasti poškodeného na plnom osobnom a rodinnom, spoločenskom, politickom, kultúrnom a športovom živote.

13. Tak, ako už bolo vyššie skonštatované, je nepochybné, že predmetná dopravná nehoda pri ktorej žalobca utrpel poškodenie zdravia znamenala zásah do jeho súkromného a rodinného života, a teda aj zásah do jeho osobnostnej sféry, ktorá požíva ochranu v zmysle ust. § 11 a nasl. OZ. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy z titulu neoprávneného zásahu do osobnostnej sféry žalobcu je však to, aby intenzita okolností takéhoto zásahu odôvodňovali priznanie finančného zadosťučinenia, keď by sa iná nemateriálna forma satisfakcia javila ako nedostatočná. Následky poškodenia zdravia žalobcu a dopad tejto udalosti na jeho súkromný a rodinný život boli nie zanedbateľné a intenzita zásahu do jeho súkromného a rodinného života je značná a nenapraviteľná. V danom prípade nedošlo len k prechodnému vplyvu nehody na súkromný a rodinný život žalobcu. Žalobca je dlhodobo obmedzený v pracovnej oblasti a podľa názoru súdu bolo preukázané úplné zhoršenie rodinných vzťahov. Žalobca sa po dopravnej nehode po čase už nevrátil k svojim voľno-časovým aktivitám a k svojmu pôvodnému životu. Z citovaných ustanovení zákona č. 434/2004 Z.z. vyplýva, že zmyslom náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia je poskytnúť peňažnú náhradu za ujmu spôsobenú zásahom do telesnej integrity fyzickej osoby. Z nich, ani zo zásad na hodnotenie bolesti ( § 9 zákona č. 437/2004 Z.z.) zásad na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia ( § 10 zákona č. 437/2004 Z.z.), ale ani zo sadzieb bodového ohodnotenia ( príloha 1. zákona č. 437/2004 Z.z.) nie je možné vyvodiť, že by sa náhrada za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia poskytovali za ujmu, ktorá sa premieta do psychickej sféry fyzickej osoby a do jej postavenia v spoločnosti. Takáto ujma sa teda

bezprostredne nepremieta do fyzickej integrity, ani do majetkovej sféry fyzickej osoby. Treba ju preto dôsledne odlišovať od majetkovej ujmy, vrátane ujmy na zdraví s majetkovými dôsledkami a inej nemajetkovej ujmy vzniknutej ako priamy dôsledok zásahu do telesnej integrity fyzickej osoby, za ktorú sa náhrada poskytuje podľa iných predpisov ( § 444 OZ ). Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ust. § 13 ods. 2 OZ je dosiahnuť vyváženosť miery ujmy na hodnotách ľudskej dôstojnosti s konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takej nemajetkovej ujmy a s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, optimálne a tým účinne vyvážiť a zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu a poskytnúť čo najúplnejšiu a najúčinnejšiu občiansko-právnu ochranu osobnosti fyzickej osoby. Na rozdiel od toho zmyslom náhrady ujmy vzniknutej ako priamy dôsledok do telesnej ( fyzickej integrity ) fyzickej osoby ( § 444 OZ ) je pokúsiť sa poskytnúť relutárnu náhradu za ujmu spôsobenú poškodením zdravia, jeho liečenia alebo odstraňovania jeho následkov, resp. za ujmu na zdraví, ktorá má preukázateľné nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh ( sťaženie spoločenského uplatnenia ). Tvrdenie žalovaného, že rámec špeciálnej úpravy odškodnenia ujmy na zdraví fyzickej osoby zahŕňa v sebe i ochranu dôstojnosti osoby dotknutej neoprávneným zásahom i práva na súkromný a rodinný život, podľa názoru súdu nemá oporu v platnej právnej úprave odškodnenia ujmy na zdraví. Právo na ochranu osobnosti primárne poskytuje ochranu pred zásahmi do psychicko-morálnej integrity osoby, pričom právo na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia poskytuje prevažne ochranu pri zásahu fyzickej integrity jednotlivca. Tieto nároky sledujúc ochranu rôznych záujmov je preto potrebné považovať za rovnocenné a samostatné. Nie je možné vylúčiť, že jedným konaním budú súčasne naplnené predpoklady zodpovednosti za zásah do osobnostných práv, ako aj podmienky na náhradu škody.

14. Následky poškodenia zdravia žalobcu a dopad tejto udalosti na súkromný a rodinný život žalobcu boli nie zanedbateľné s tým, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca utrpenú ujmu považuje za závažnú vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitou neoprávneného zásahu, jeho trvanie a jeho dôsledky. Neoprávneným zásahom bola narušená celistvosť rodiny žalobcu. Bolo zasiahnuté do jeho rodinného, súkromného života s následkami trvalými a nezvratnými. Bolo preukázané, že pre dopravnou nehodou boli vzájomné vzťahy v rodine žalobcu intenzívne a vrúcne. Členovia jeho rodiny boli v denno-dennom kontakte, spoločne prežívali udalosti bežného života, mali spoločné záujmy, aktivity a hodnoty. Žalobca jednoznačne utrpel citovú stratu do budúcnosti. Je ochudobnený v citovej oblasti pre odcudzenie. Stratil možnosť prežívať spoločné chvíle a tešiť sa zo spoločnej budúcnosti. Súčasne utrpel ujmu spočívajúcu v intenzívnych pocitoch smútku, úzkosti, zúfalstva, bezvýchodiskovosti, s prihliadnutím na jeho vek a zdravotný stav je možnosť vytvoriť si zodpovedajúci citový vzťah k osobe iného pohlavia v súčasnej dobe mizivá. Zároveň je potrebné skonštatovať, že poškodenie zdravia žalobcu je podľa poznatkov súčasnej lekárskej vedy neliečiteľné, trvalé a nezvrátiteľné, o čom žalobca súdu predložil výsledok posledného vyšetrenia u prof. MUDr. A. Š., PhD. z Urologickej kliniky Univerzitnej nemocnice Z. zo dňa 23.1.2018 ( č. l. 187).

15. Z výsluchu žalobcu ( č. l. 61 ) má súd za preukázané, že po dopravnej nehode sa mu úplne zmenil život, a to nielen jemu, ale aj celej rodiny. Narušil sa jeho vzťah s partnerkou. Jeho intímny život skončil, čo narušilo aj jeho vzťah medzi ním a jeho partnerkou. Po úraze sa úplne uzavrel, zmenila sa mu osobnosť, čo sa rieši aj návštevou psychológa. Čo sa týka jeho detí, tak pred dopravnou nehodou mal úžasný vzťah so synom. Po dopravnej nehode sa tento vzťah narušil. Nemôže sa deťom venovať, nemôže chodiť s nimi na výlety. Vzťah s deťmi sa takisto zmenil. Je na plnom invalidnom dôchodku od roku 2014. Pred dopravnou nehodou profesionálne tancoval, trénoval, bol spoločenský, avšak po tejto dopravnej nehode sa málo stýkava s priateľmi, resp. skoro žiadnych priateľov nemá.

16. V ďalšom súd poukazuje aj na to, že tieto následky boli preukázané aj tým, že žalobca odmietol byť prítomný pri výsluchu jeho partnerky, ako aj jeho matky na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 12.3.2018, nakoľko to má zlý psychický vplyv na jeho osobu. Už samotný výsluch jeho partnerky, ako aj jeho matky žalobcovi spôsobuje stres.
Svedkyňa K. F. - matka žalobcu v rámci výsluchu na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 12.3.2018 ( č. l. 191 ) potvrdila, že po dopravnej nehode, akonáhle sa pozviechal telesne, začal upadať psychicky. Začal si uvedomovať, že postihnutia, ktoré má, ho v živote obmedzujú. Bol vlastne problém, aby s ním bolo možné ísť do mesta, hanbil sa, pretože má poškodenie mechúra a všetko s tým spojené. Boli to veľké úniky moču, bola to hanba, hanbil sa. Začal sa vzdiaľovať od detí. Deťom to pripadalo smiešne, musel sa skrývať. Boli v takom veku, že nedokázali pochopiť, že pomôcky ( plienky), ktoré musí mať sú

potrebné, že to nie je hanba. Aj jeho syn začal mať psychické problémy hneď, ako sa stala žalobcovi nehoda, nakoľko boli na seba veľmi naviazaní. Jeho syn mal ísť vtedy do prvej triedy. V čase, keď bol žalobca v nemocnici, jeho syn odmietal vstúpiť do izby, v ktorej ležal. Táto svedkyňa potvrdila, že vzťahy medzi žalobcom a jeho synom sa od dopravnej nehody zmenili, nie sú už také intenzívne, ako boli pred nehodou. U syna žalobcu to zanechalo veľké stopy s tým, že mal prejavy nervozity, zúrivosti. Boli obdobia keď žalobcu ako otca odmietal, odmietal jeho prítomnosť. Ten vzťah nie je ani v súčasnosti taký, ako bol predtým. Rovnako táto svedkyňa potvrdila, že žalobca ako otec bol veľmi starostlivý, všade spolu s deťmi chodil, učil ich o prírode. Mal so synom veľmi dôverný vzťah. Potvrdila, že sa začal žalobca ako syn vzďaľovať aj od nich, od rodiny, od rodičov. Prestal chodiť na návštevy. Rovnako aj oni obmedzili návštevy, pretože bol v z ich prítomnosti nervózny, hoci pred dopravnou nehodou bol priateľský a komunikatívny. Tancoval, poznal veľa ľudí. Stal sa nezhovorčivým, zadumaným, Niekedy nervóznym, niekedy vybuchol pre veci, pre ktoré by nikdy predtým nebol vybuchol. Keď boli v rodine nejaké problémy, ktoré sa riešili, bol veľmi nápomocný každému. Teraz, keď mali v rodine problém, žalobca už nedokáže pomôcť. Má v sebe blok. Nechce si pripúšťať nejaké citové veci. Táto svedkyňa potvrdila, že s partnerkou už nemá taký vzťah, aký mal. Vzťah je narušený. Vplýva to aj na vzťah detí. Rovnako táto svedkyňa na otázky zástupkyne žalobcu uviedla, že po dopravnej nehode ho navštevovalo veľa priateľov z tanca, zo školy. Teraz sa už nestretáva s priateľmi, nechce chodiť do spoločnosti. Má len jedného priateľa. Ten je v Anglicku a keď sa vráti z Anglicka, tak sa s ním stretáva. Pred dopravnou nehodou trénoval tanec, chodil na vystúpenia, bol stále v spoločnosti, mal veľa priateľov. Na otázku, ako zabezpečuje žalobca s partnerkou chod domácnosti, táto svedkyňa uviedla, že tam robí iba partnerka, on má invalidný dôchodok. Niečo vie opraviť, ale len ak to dokáže opraviť rukami. Pred dopravnou nehodou zariaďoval, prerábal, robil si všetko sám, bol pracovitý, šikovný, bol veľmi zručný. Toto však po dopravnej nehode už nie je. Táto svedkyňa poukázala na to, že následky po dopravnej nehode sú nielen fyzické, ale je narušená aj jeho psychika. Má problém s pamäťou. Je omnoho citlivejší. Stáva sa mu, že pokiaľ sa začnú rozprávať o nehode odchádza do izby, neplače pred matkou, ale ona sama vidí, že plakal. Čo sa týka vzťahu žalobcu k jeho deťom po nehode svedkyňa uviedla, že vzťah je dobrý. Je naďalej starostlivý otec, avšak väčší odstup si od neho udržiava jeho syn. Niežeby ho nemal rád, ale tie prejavy už nie sú také spontánne, ako boli kedysi. Táto svedkyňa potvrdila, že nechodí vonku, nestretáva sa s priateľmi od dopravnej nehody z dôvodu, že má kompenzačné pomôcky, t.j., že nemôže chodiť vonku dlhšie, spoločensky sa stretávať, nakoľko má obmedzenia, čo sa týka poškodenia mechúra.

17. Svedkyňa B. S. - družka žalobcu na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 12.3.2018, svojou výpoveďou jednoznačne potvrdila, akou intenzitou zasiahla predmetná dopravná nehoda do súkromného a rodinného života žalobcu, že je táto intenzita značná a nenapraviteľná, nakoľko došlo k vážnemu a pretrvávajúcemu prerušeniu rodinných väzieb. Potvrdila, že predtým žili ako každá mladá rodina s dvoma malými deťmi. Žalobca slušne zarobil. Mali dobrý fungujúci vzťah, hádky boli len výnimočne. Chodili na výlety s deťmi celá komplet rodina. Po dopravnej nehode, ako sa vyjadrila svedkyňa, to bola čistá katastrofa. Táto svedkyňa potvrdila, že sa zmenil vzťah syna s otcom, teda žalobcom. Zaťal sa, odmietal chodiť do nemocnice. Dcéra bola malá, tak to až tak nevnímala. Táto svedkyňa uviedla, že po návrate z nemocnice sa snažil žalobca byť samostatný, avšak dostával vysoké dávky návykových látok, čiže Tramalu od bolesti s tým, že mal depresie a následne sa to potom, čo sa týka ich vzťahu, zlomilo. Odstavil ju úplne. Snažil sa tvrdohlavo cez všetky bolesti zvládnuť všetko sám. Odmietal partnerku, jej opateru, lásku a odvtedy ide všetko dole vodou. Potvrdila to, že už nežijú spolu ani ako partneri, pretože on aktívne nemôže. Stále nosí plienky. Urologické veci nie sú v poriadku. Nie je to dobré ani po citovej stránke a ak nemáte sexuálnu stránku v poriadku, tak nie je v poriadku ani citová. Žalobca si drží od nej odstup. Ich vzťahy ochladli. Bývajú spolu, ale nežijú spolu ako partneri. Žijú spolu len kvôli deťom. Všetky starosti v domácnosti sú na partnerke. Žalobca nechodí vonku, nechodí s priateľmi. Má depresie, ktoré lieči po urologických problémoch. Keď sa ohlási návšteva, tak sú také stavy, že ju musia zrušiť na poslednú chvíľu, že sa na to necíti s tým, že ani jej rodičia už nechodia k nim na návštevu. Chodí iba ona k nim s deťmi. S tým, že na otázku zástupkyne žalobcu potvrdila, že má žalobca prehodený deň s nocou, čo súvisí s liekmi po operácii. Chodí správať okolo 2.00 hod. v noci. Potom zavezie deti do školy, príde domov a pokiaľ nemá nijaké povinnosti - kontroly u lekárov, ľahne si a spí celé doobedie. Potom idú pre deti do školy. Veľmi málo pomáha v domácnosti, nakoľko má aj problémy s krížami. Čo sa týka víkendov, tak nechodievajú nikde ako rodina. Väčšinou 90 % sú doma s tým, že často predtým chodili na prechádzky, na rôzne výlety celá rodina a takto to fungovalo. Aj mužské práce vykonáva partnerka v domácnosti, nakoľko žalobca po fyzickej stránke to nemôže. Táto svedkyňa potvrdila, že vinník dopravnej nehody nikdy nebol za nimi, ani sa nikdy neospravedlnil. K finančnej a sociálnej situácii v rodine svedkyňa uviedla, že žalobca má v priemere okolo 300 eur, ona zarobí 450 eur do 500 eur aj s

daňovým bonusom, takže na chod 4-člennej rodiny, s tým, že ona má ešte dve dcéry, ktorým takisto ako rodič sa snaží pomôcť, tak to nestačí. Aj keď majú nejaké peniaze z týchto vecí, ktoré boli vyplatené, odložené, tak treba rátať s tým, že deti rastú. Chcú ako rodičia, by syn študoval na 8-ročnom gymnáziu, pretože je šikovný. Krúžky takisto niečo vyžadujú. Nemohli si to dovoliť, pretože neboli na to peniaze, aby sa cestovalo z E. S. T. M. Z.. Dcéra má talent na tanec po otcovi, tak sa ju snažia v tom podporovať, čo takisto stojí nejaké peniaze. Žalobca nemôže zarábať, pretože nevládze robiť akúkoľvek činnosť, v momentálnom stave nevládze nič robiť, ani fyzickú, ani psychickú, ani žiadnu prácu, a keby zarábal, tak sú na tom oveľa lepšie a žiadne odškodnenie by nepotrebovali. Treba rátať s tým, že nie je z čoho našetriť deťom do života, na vysokú školu, keď budú chcieť ísť. Na bežné veci, ako sú výlety, dovolenky, na to nemajú. Sú fakt mesiace, keď týždeň pred výplatou si musí požičiavať peniaze, aby vôbec vyžili, aby došli do výplaty.
18. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že došlo k ukončeniu vzťahu, čo sa týka intímnej, citovej oblasti s partnerkou, narušili sa vzťahy s deťmi, blízkou rodinou. Dokonca po dopravnej nehode bol problém finančný, čo sa týkalo splácania úverov. Na základe uvedeného súd musí konštatovať, že odškodnenia, ktoré boli doposiaľ poskytnuté, či už za bolesť alebo za sťaženie spoločenského uplatnenia neodškodnili citovú ujmu, ktorú žalobcu utrpel v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú zavinil poistenec žalovaného. Poistenec žalovaného sa vo vzťahu, či už k žalobcovi alebo k ostatným členom jeho rodiny vôbec neospravedlnil a svoje konanie ani neoľutoval. Ujma, ktorú žalobca utrpel je závažná. Je potrebné ju finančne odškodniť a v konaní bolo preukázané, že došlo k vážnemu a pretrvávajúcemu narušeniu rodinných väzieb, došlo k trvalému vplyvu nehody na súkromný a rodinný život žalobcu, ktorý je doživotne obmedzený v pracovnej oblasti, je plne invalidný. Došlo k úplnému zhoršeniu rodinných vzťahov, t.j., že sa rozpadol vzťah s partnerkou, čo sa týka citového, sexuálneho života. Zhoršili sa rodinné vzťahy k rodičom, rodičom partnerky a aj vzťahy medzi ním a deťmi sa zhoršili. Nie je pre nich už vzorom, berú ho len ako člena domácnosti a žalobca sa po dopravnej nehode vôbec nevrátil k svojim predtým voľno- časovým aktivitám. Zmenila sa povaha žalobcu, pribudli depresie, stráni sa ľudí, nechodí vonku práve z dôvodu poruchy mechúra, vyhýba sa návštevám, vyhýba sa spoločenským aktivitám. Zmenila sa aj osobnosť žalobcu práve v dôsledku predmetnej dopravnej nehody. Musel sa vzdať doživotne svojich záľub, ďalej nemôže zabezpečovať potreby rodiny. Z tohto dôvodu súd má za to, že sú splnené podmienky priznania náhrady nemajetkovej ujmy z titulu neoprávneného zásahu do osobnostnej sféry žalobcu. Čo sa týka výšky, ktorú si uplatni žalobca, čo je 20 000 eur, tak súd v tomto smere považoval námietky žalovaného za dôvodné. Mal za to, že predmetná výška nemajetkovej ujmy 20 000 eur je neprimerane vysoká aj vzhľadom na rozhodnutia súdov, čo sa týkalo priznávania výšky náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej pozostalým smrťou blízkej osoby pri dopravnej nehode, viď napr. rozsudok KS v Nitre č. k. 5Co/182/2013, KS v Banskej Bystrici č. k. 14Co/339/2011. Na druhej strane súd poukazuje na výšku náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá bola priznaná napr. v dôsledku neoprávneného zásahu do ochrany osobnosti v súvislosti médiami, kde boli priznávané omnoho vyššie čiastky v spojení s uverejnením nepravdivých článkoch v týždenníkoch, denníkoch, napr. rozhodnutie NS SR 4cdo 320/2015, ktorý odmietol dovolanie vo veci, kde bolo priznaných 20.000 eur bývalému prezidentovi PZ SR za uverejnenie článku v dvoch denníkoch a odvysielanie príspevku v relácií TV Markíza s nepravdivými tvrdeniami o navrhovateľovi. Súd mal za to, že majetková ujma vo výške 10 000 eur vzhľadom na intenzitu zásahu do súkromného, rodinného života žalobcu, ktorá bol značná a nenapraviteľná, vo výške 10 000 eur je adekvátna. Vo zvyšku žalobu zamietol.

19. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ( ďalej len „CSP“), podľa ktorého, súd prizná náhradu trov konania podľa úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní pred súdom prvej inštancie plne procesne úspešný, čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu. Preto súd priznal žalobcovi náhradu trov konania z prisúdenej sumy, avšak v plnej výške. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového konania o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti ( Exekučný poriadok ) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.